

Ο Ραββίνος Marcus Eli Ravage εδημοσίευσε τον Ιανουάριο του 1928 ένα κείμενο στο αμερικανικό περιοδικό "The Century Magazine" εις το οποίο γράφει τα εξής:

"Φυσικά και μας απεχθάνεστε! Απεχθάνεστε το επιθετικό ανερχόμενο υλιστικό είδος μας! Μας σιχαίνεστε! Επειδή είμαστε μη αφομοιωμένοι, δεν συνάπτουμε γάμους μαζί σας, που είναι μια απειλή για την φυλετική σας ακεραιότητα! Είμαστε οι ξεροκέφαλοι που δεν δέχθηκαν ποτέ τον Χριστιανισμό και σταυρώσαμε τον ιδρυτή του! Απεχθάνεστε τον Εβραίο, επειδή αυτός γέννησε τον Ιησού. Εμείς σας επιβάλλαμε τον Χριστιανισμό!

"Ο Παύλος, ο Εβραίος της Ταρσού, κατάφερε να θέσει υπό την επιρροή μας, τις εκκλησίες, τα σχολεία, τους νόμους, τις κυβερνήσεις, ακόμα και τις σκέψεις σας... Τα έθιμα της φυλής μας έγιναν ο ηθικός σας κώδικας. Οι νόμοι μας, οι βάσεις των συνταγμάτων σας. Οι θρύλοι και μύθοι μας, η ιερότητα της γνώσης. Η εθνική μας ιστορία έγινε

αναπόσπαστο τμήμα της θρησκείας σας, της ιστορίας σας, της παιδείας σας! Οι βασιλείς, οι πολιτικοί, οι προφήτες και οι πολεμιστές μας είναι οι ήρωές σας. Η εθνική λογοτεχνία μας έγινε η βίβλος σας. Εβραίοι αλιείς είναι οι αγίοι σας. Μία Εβραία, ενσαρκώνει το ιδανικό σας για την γυναίκα. Ένας Εβραίος αποτελεί την κεντρική μορφή της θρησκείας σας. Στη θέση των δικών σας, τοποθετήσαμε τον δικό μας Θεό και τις δικές μας παραδόσεις!

"Καμιά κατάκτηση της ιστορίας δε μπορεί έστω και αμυδρά, να συγκριθεί με αυτή την ΑΠΟΛΥΤΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΣΑΣ!!! Ένας Εβραίος, ο Σαούλ-Παύλος, συνέλαβε την ιδέα να ταπεινώσει την Ρωμαϊκή Ισχύ, υπονόμευοντας τον ηθικό των στρατιωτών της με δόγματα αγάπης. Και εξετέλεσε τόσο καλά ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ, ώστε μέσα σε 4 αιώνες, η μεγάλη αυτοκρατορία είχε μετατραπεί σε σωρό ερειπίων! Έχετε τα χάλια σας! Και γ' αυτά τα χάλια, ευχαριστείτε εμάς, τους προφήτες μας και την βίβλο μας!!!"

Ο Thomas Cahill με το "The gifts of the Jews" παρουσιάζει οτιδήποτε έχει σχέση με τον πολιτισμό μας, ως "δώρα" των Εβραίων προς την ανθρωπότητα! Γράφει: "Οι Εβραίοι είναι οι (...) εφευρέτες του δυτικού πολιτισμού. Η βίβλος είναι ο θεμέλιος λίθος του. Οι Εβραίοι δώρισαν στον κόσμο (...) τις έννοιες του Θεού, της ελευθερίας, της δυνειδήςσεως, της αλήθειας, της προόδου, του νόμου, της Ιστορίας (!!!). Εξαιτίας της μοναδικής τους πίστωσης στον μονοθεϊσμό, μπόρεσαν να προσφέρουν το Μέγα Όλον, μία ενιαία σύλληψη του σύμπαντος. Οι Εβραίοι μας έδωσαν την (...) εξωτερικότητα και εσωτερικότητά μας. Η δημοκρατία πηγάζει άμεσα από την (...) εβραϊκή αντίληψη για τα άτομα-εικόνες του Θεού με προσωπικό πεπρωμένο" (!!!)

Όλα τα πιο πάνω τα ισχυρίζονται 2 Εβραίοι. Ας δούμε όμως τι λέει και μη Εβραίοι. Ας ξεκινήσουμε με έναν δικό μας, τον Γ.Κ. Γεωργιάδα, ο οποίος γράφει: "Ο Ιουδαϊσμός κληρονομιά που πρόδρομος και προπάτορες του Χριστιανισμού είναι οι Εβραίοι, που είναι ένοχοι για φρικτώδεις πράξεις, όπως: Θεοκτονία, γενοκτονίες, επιθέσεις κατά παιδιών, γυναικών, γερόντων, εισβολές, αρπαγές, ληστείες, απάτες, σατανική και εγκληματική δολιότητα, πορνείες, αιμομιξίες, φόνους, α-

γνωμοσύνες, σφετερισμούς, προδοσίες, εμπρησμούς, α-δελφοκτονίες, παιδοκτονίες, εκπορνεύσεις, κατά φύσιν και παρά φύσιν βιασμούς, απλησία, χρήση ναρκωτικών, τοκογλυφίες, μοιχίες, κοπροφαγία κτλ...

"Ο Ιουδαϊσμός κλείνει, στρουθοκαμηλικά τα μάτια

ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΕΤΕ!

στους λαμπρούς πολιτισμούς, τις υψηλές σκέψεις, τα αθάνατα έργα, τις μεγάλες ηθικοπνευματικές μορφές. Προτιμά τον Αβραάμ από τον Ορφέα, τον Ισαάκ από τον Ηράκλειτο, τον Ιακώβ, από τον Πυθαγόρα, τον Μωϋσή από τον Σωκράτη, τον Δαβίδ από τον Πλάτωνα, τον Σολομώντα από τον Σόλωνα, τον Λωτ από τον Φωκίωνα, τον Ησαΐα από τον Εμπεδοκλή, τους Εσσαίους από τους Ελευσίσιους, τον ναό της Ιερουσαλήμ από τον Παρθενώνα, τον Ιερεμία από την Πυθία, την "Σολομωνική" από τον Όμηρο, τις "παροιμίες" από τον Σοφοκλή, την Ρουθ από την Αντιγόνη, τον Νώε από τον Δευκαλίωνα, τις Συναγωγές από την Δήλο, το Κουμράν από τους Δελφούς, τους νομάδες ληστοκνητοτρόφους, από τους εκπολιτιστές του κόσμου Έλληνες! Ο δε Χριστιανισμός έλαβε από τον ελληνισμό Γλώσσα-Ορολογία-Θεμελιώδεις έννοιες-Ηθική-Θεολογία-Μεταφυσική-Μορφή Ναών-Μυστήρια-Τελετές κτλ..".

Άλλοι επώνυμοι που έγραψαν για τους Εβραίους είναι επίσης:

Κικέρων "Σύριοι και Εβραίοι είναι γεννημένοι για σκλάβοι".

Οράτιος: Γελοιοποιεί την μανία των Εβραίων για θαύματα και τη μεγαλομανία τους.

Τάκιτος: Το χειρότερο των εθνών.

Πούμπλιος: Είναι διαφθορείς και αποπλανητές.

Διόδωρος: Δεν αναμειγνύονται με τους άλλους και θεωρούν τους παντες εχθρούς των.

Σενέκας: Άνθρωποι μονόχρωμοι.

Απολλώνιος Τυανέας: Οι Εβραίοι βρίσκονται σε πόλεμο όχι μόνον εναντίον των Ρωμαίων, αλλά ολοκληρωτού της ανθρωπότητας.

Rutilius Namatianus: Σε ποίημά του χαρακτηρίζει τους Εβραίους σαν: κλαψιάρηδες-κακομοιριασμένους-γρουσουζήδες-ζώα ακοινωνήτα-ξεδιάντροπους-ασεληγείς-ανόητους-μωρούς-πεισματάρηδες-στενοκέφαλους-άνανδρους-παράσιτα-με παγερές καρδιές και ψυχές (το αναφέρει ο Ι. Κορδάτος στο "Ιησούς Χριστός και Χριστιανισμός").

Μαρτιάλης και Αμμιανός Μαρκελλίνος: Περιγράφουν τους Εβραίους ως: βρώμικους-φλύαρους-φιλόγυρους-λιγδιασμένους.

Σουετώνιος: Αναφέρεται σε αυτούς με έκδηλη απο-

στροφή.

Ιουβενάλης: Φοίττει για την βρωμιά και αθλιότητά τους.

Αππίων και Δημόκριτος: Λιβελλογραφούν εναντίον τους.

Αγ. Αυγουστίνος: Τους μισεί όλη η ανθρωπότης. Αυτοί βρίσκονται πίσω από όλους τους διωγμούς Χριστιανών.

Τερωλλιανός: Από αυτούς πηγάζει κάθε αντιχριστιανική δραστηριότητα.

Μωάμεθ: Σκοπός τους είναι να προκαλέσουν αταξία σε ολόκληρη τη γη.

Λεξικό Σουΐδα: Τους αντιμετωπίζει εχθρικά.

Γρηγόριος Νύσσης: Είναι οι δολοφόνοι του Κυρίου. Αρνούνται το έλεος. Είναι θιασώτες του διαβόλου. Συκοφάντες, καταραμένοι, απεχθείς, εθισμένοι στα αίμα, εχθροί του ωραίου.

Θωμάς Ακινάτης: Δεν πρέπει να τους επιτραπεί να κατέχουν όσα απόκτησαν με την τοκογλυφία.

Μαρτίνος Λούθηρος: Αυτή η ύπουλη φυλή, καταπιέζει όλους τους ανθρώπους με την τοκογλυφία και την αρπακτικότητα της. Θα πρέπει να κάψουμε τις συναγωγές τους.

Έρασμος: Είναι αδυσώπητοι εκμεταλλευτές.

Ναπολέων Α!: Είναι το πιο άθλιο γένος στον κόσμο.

Γκαίτε: Δεν αξίζουν πολλά. Έχουν λίγες από τις αρετές και πλήθος από τα ελαττώματα των άλλων λαών.

Τόμας Καρλάιλ: Προτίμησαν τον Βαραββά και από αυτόν και τους ομοίους του έλαβαν την καθοδήγηση που μπορούσαν να τους δώσουν.

Φρ. Νίτσε: Ξεπεσμός! Ξεπεσμός! Πως ξέπεσε ο κόσμος τόσο χαμηλά; Ο ίδιος ο Θεός, να ξεπέσει σε Εβραίο!!!

Βολταίρος: Τους Εβραίους πρέπει να τους απεχθανόμαστε, διότι είναι ο πιο απαίσιος λαός της γης.

Αύλος Αβελίου Φλάκων (Ρωμαίος Ύπατος): Είπε δια τους Εβραίους, η σωματική και ψυχική τους ρυπαρότητα και οι μισάνθρωπες, κτηνώδεις, αιμοδιψείς, εγκληματικές και ληστρικές τους δοξασίες.

Ακόμη εναντίον των Εβραίων εξεφράστησαν, μεταξύ άλλων πολλών και οι εξής: Σαίξπηρ-Πέτρος ο Μέγας της Ρωσίας-Φρειδερίκος ο Μέγας της Πρωσίας-ο Γερμανός Βίσαρκ-ο Αμερικανός Β. Φραγκλίνος-ο Γάλλος συγγραφέας Ερ. Ρενάν-ο Αγγλος ιστορικός Γίββων-ο Ιταλός ιστορικός Ρ. Λανσιάνι-ο Αμερικανός ποιητής Γ. Θάκρεϋ-ο Γερμανός μουσικοσυνθέτης Ρ. Βάγκνερ-ο Λόρδος Μπάρον και πολλοί άλλοι.

Αγαπητοί αναγνώστες, η κρίση, η επιλογή και τα συμπεράσματα είναι απολύτως δική σας υπόθεση.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία

Ε. Ταουσάνης

Το κύκναιο άσμα ακούω και αρρωσταίνω,
ραγίζει την καρδιά μου και πονώ,
τ' ακούω πάντα μ' ένα άγχος πονεμένο,
ένα λυπηρό, ένα κύκναιο άσμα πικραμένο...

Κι όταν τ' ακούω δυνατά και σιωπηλά,
κομμάτια γίνεται η καρδιά μου αυτή πολλά...
Ο ψυχικός μου κόσμος στα τάρταρα αντός χάνεται
κι ασύλληπτος πλανιέται ο νους μου και δεν πιάνεται.

Το άσμα ακούω θλιβερό και αγχωμένο,
λυπητερό, πικρό και ντερτιασμένο...
Δεν θέλω να τ' ακούω με πικραίνει,
δε νιώθω ευχάριστα κι αυτό με βασανίζει,
τα φυλλοκάρδια μου πληγώνει και τα σκίζει...

Αυτό με τρελαίνει, με πληγώνει, με παθαίνει,

Κύκναιο μ' αρρωσταίνει

μου φέρνει πλήξη και σ' απόγνωση με βάζει...
Τον ψυχικό μου κόσμο τον γκρεμίζει,
με θλίψη, πίκρες, πόνους και φαρμάκια,
την έρημη ψυχή μου κατακλύζει...

Τον κόσμο της ψυχής μου αναστατώνει,
με πνίγει, με χτυπά και με σκοτώνει,
τα πιο αβάσταχτα μαρτύρια εγώ περνάω,
το κύκναιο άσμα σαν ακούω υποφέρω,
όσο υπάρχω, σκέπτομαι και περπατάω,
τις αναμνήσεις της ζωής κοντά σαν φέρω...

Είναι ανυπόφορο, πικρό το κύκναιο άσμα,

μια εμπειρία, επικήδειος στεναγμός,
είναι της ζωής μου ο εφιάλης, ένα φάσμα,
είναι ο αβάσταχτος, ο πονεμένος μου καημός...

Το κύκναιο άσμα είναι ένα δάκρυ της καρδιάς μου,
είναι τ' απόσταγμα απ' το δηλητήριο της ψυχής μου,
είναι οι πίκρες, οι μαύρες μέρες της ζωής μου,
είναι της ξενιτειάς τ' αβάσταχτα τα μαύρα πάθη,
είναι της ζωής τ' ανεύθυνα, ακούσια λάθη,
είναι ο θρήνος μιας χαμένης χαράς μου...

Σας ευχαριστώ πολύ

Δημήτρης Παπαλεξανδρής